

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ*

1.- ΕΝΟΡΚΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΔΥΟ ΚΑΛΑΦΑΤΗΔΩΝ ΓΙΑ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΣΕ ΠΛΟΙΟ
Πρέβεζα, ΑΙΜΠ, 97, συμβ/φος Δ. Λεκατσάς**, φ. 65, 11 Μαρτίου 1753

1753 Μαρτίου 11 ἔ(τος) π(α)λ(αιόν), Πρέβεζα. Ἐνεφανίστηκαν ἐν τῷ καγκέλλῳ ἐμοῦ νοτα¹² ρίου οἱ παρόντες δύο μαστόροι καλαφάτητες κὺρ Δῆμο Πετζαλάδα¹³ καὶ κὺρ Γε(ῶρ)γος Μουρμουράς οἱ ὅποιοι ἔνπροσθεν τῶν ἀξιοπίστων¹⁴ μαρτύρων κάτωθεν γεγραμμένους φανερώνουν καὶ μαρτυροῦν μὲ ὄρκον¹⁵ τοὺς τὸ πῶς ἐβρισκομένη εἰς τοῦτο τὸ πόρτο ἢ ταρτάνα ὀνομαζομένη¹⁶ Σὰν Τζαουάνη τοῦ s(i)g(nore) καπετὰν Τζουάνη Ραϊνάρδ ἀπὸ Ἄγδε, Φραν¹⁷ τζέζε, σὲ κατάστασιν ὅπου δὲν ἦτον διὰ ταξίδι, ἔτzi ἐπιχει¹⁸ ρήστησαν αὐτοὶ οἱ μαστόροι εἰς τὴν κόντζα τῆς ἢ ὁποία ἔπειτα¹⁹ ὅπου τὴν ἄδειασαν ἀπὸ ὅλα τὰ ρεμέντζα, σαβούρνα καὶ νερά¹¹⁰ ὅπου ἔκανε ἐδῶ καὶ ἀλλαμπάντα εἰς στὸ σκουέρο ἐτουτουνου τοῦ¹¹¹ πόρτου τῆς Πρέβεζας καὶ καλλιότερα βιζιτάδα ἀπὸ τοὺς ἄνω¹¹² θεν μαστόρους ἡῦραν εἰς πολλὰς μεριὰς μολάδα τὰ στουπία¹¹³ καὶ καρφιὰ καὶ εἰς τὸ μέρος τὸ δεξιὶ τάβλες χαλασμένες εἰς¹¹⁴ στὴν κολόμπα ἕως ὅπου δὲν ἦτον διὰ νὰ ταξιδέψη καὶ ἔτzi¹¹⁵ τὴν ἐφτιάσαν ἡγουν τῆς ἐβάλανε τὰ καρφιὰ καὶ τάβλες χρει¹¹⁶ αζόμενες καὶ τὴν καλαφατίσανε ὅλη τόσον ἀπὸ τὴν μία¹¹⁷ μεριὰν ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην καὶ κουβέρταν καὶ τέλος πάν¹¹⁸ των ἐτελείωσαν τὴν κόντζα τοῦ αὐτοῦ μπαστιμέντου κατὰ¹¹⁹ τὴν τέχνην εἰς τρόπον ὅπου ἡμπορεῖ στὸ παρὸν νὰ ταξι¹²⁰ δεύση χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν καὶ ὅτι πῶς ἤλαβαν ἃ¹²¹ πὸ τὸν ἄνωθεν καπετάνιον τὴν τελείαν πληρωμὴν τοῦ κό¹²² που τοὺς καὶ τζορνάδες ποιηζόντας τὴν παρούσαν μαρτυρίαν¹²³ εἰς ἔνδειξις ἀληθείας διὰ κάθε πρέπουσα καουτέλα τοῦ¹²⁴ ἄνωθεν καπετάνιου καὶ οὕτως ἐποίησαν.-

¹²⁵ ημουν παρον αναστασις καβαδιας κ(αι) μαρτηρο.

¹²⁶ χριστος ταντινη ημουν παρον κε μαρτηρο.

*. Οι αρχές που ακολουθούνται στην έκδοση των πράξεων είναι εκείνες που ο γράφων τηρεί, όπως εκτίθεται λεπτομερέστερα στο Γ. Ε. Ροδολάκης, ό.π. (5), 203. Συνεπώς αποκαταστάθηκε πλήρως η ορθογραφία στο κείμενο (όχι στις αυτόγραφες υπογραφές), ενώ δε θίχτηκε η γραμματική μορφή και το λεχτικό ύφος του. Στην πρώτη βεβαίωση οι λέξεις μαστόροι, μαστόρους είναι γραμμένες με σ μαζί με το γραφικό σύμπλεγμα στίγμα. Η ιδιομορφία αυτή του γραφέα αποδίδεται με στ μόνο.

** . Σύμφωνα με τη Ρόδη Σταμούλη, ο νοταριακός κώδικας αριθ. 97 (Βιτάλης 95) δεν είναι του συμβολαιογράφου Δημητρίου Λεκατσά, όπως αναφέρεται στον κατάλογο αλλά του Σωτήρη Παπατριαντάφυλλου. Βλ. Ρόδη Σταμούλη, «Ο αλφαριθμητισμός στην Πρέβεζα κατά τον 18ο αιώνα (1742-1784)», Ο Ερανιστής, 17 (1981), 86-87 και σημ. 3.